

عنوان مقاله:

بررسی شهرسازی دوره پهلوی اول و دوم و مقایسه آن با شهرسازی اروپایی قرن نوزدهم

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مجید قاصدی - دانشجوی دکتری معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

خسرو دانشجو - استادیار گروه معماری دانشکده هنر و معماری دانشگاه تربیت مدرس ایران

خلاصه مقاله:

قدمت دیرینه شهرسازی و معماری ایرانی و نفوذ سبک ها و الگو های به سایر کشور ها چیزی نیست که بر کسی پوشیده باشد. سبک هایی که هنوز هم در بسیاری از شهر ها به عنوان معماری و شهرسازی اصیل ایرانی شناخته شده و بکار می روند. سبک های بومی و برگرفته از معماران ایرانی در اواخر دورای قاجار با تغییراتی بنیادین مواجه شدند و ورود مدرنیته اروپایی به ایران موجب ایجاد سبک تهران شد. در دوره رضا خان این تفکر توانست بر کالبد شهر تاثیر فراوانی بگذارد تفکری که کاملا برگرفته از غرب و عمدتا اقدامات هوسمان در قرن نوزدهم در پاریس بود. دوره ی بعدی نیز از تاثیرات این اقدامات بی بهره نماند. افزایش صنعت در کشور و اعمال نقش صنعتی به برخی از شهرها در دوره پهلوی دوم، سبب کاهش روز افزون نقش کشاورزی، خالی شدن روستا ها و افزایش شدید شهرنشینی شد. در این مقاله با هدف بررسی معماری و شهرسازی دوره پهلوی اول و دوم و تاثیرات گرفته شده از معماری و شهرسازی اروپایی، انجام شده است. روش جمع آوری داده ها به صورت کتابخانه ای می باشد. از نتایج این مقاله می توان به مقایسه اقدامات هوسمان در اروپا و پهلوی اول که شامل به صلیب کشیدن خیابان ها، تخریب و بازسازی محلات و بناها، تعریض گذر ها و تکه تکه کردن بافت ها پرداخت و در دوران پهلوی دوم نیز افزایش شهرنشینی با افزایش ساخت و سازهای غیر مجاز، افزایش حاشیه نشینی، مشکلات اجتماعی، فرهنگی و... همراه بوده است که از تبعات صنعتی شدن ناشی از مدرنیته می باشد و در نهایت می توان گفت که شهرسازی و معماری دوره پهلوی اول و دوم به شدت تحت تاثیر تفکرات و اقدامات اروپایی بوده به طوریکه حتی در تهیه طرح های جامع هم آنها به عنوان مشاور نقش داشته اند.

کلمات کلیدی:

شهرسازی هوسمانی، شهرسازی دوره پهلوی اول، شهرسازی دوره پهلوی دوم، طرح جامع تهران، شهرسازی اروپایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/872970>

